C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-541/25 Judecătoria Soroca, sediul Central
1-25039020-03-1r-19062025 Judecător Ghenadie Mîțu

D E C I Z I E
În numele Legii
20 noiembrie 2025

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența sa:
Președintele ședinței: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul inculpatului Cotenco Marcel declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 mai 2025 privindu-l pe:

> **Cotenco Marcel** *****, născut la *****, IDNP *****, originar din *****, necăsătorit, studii medii incomplete, nesupus militar, o persoană la întreținere, fără loc de muncă, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat

Termenul de judecare al cauzei: instanța de fond - 24.03.2025 – 26.05.2025, instanța de recurs - 19.06.2025 – 20.11.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de materialele cauzei prezentate pentru soluționare, pentru a se expune asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 mai 2025, Chitoroagă Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal și în baza art. 109 din Codul penal s-a încetat procesul penal dat, din motivul împăcării părților.

S-a revocat măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, aplicată în privința inculpatului Chitoroagă Vasile.

Oprea Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal şi în baza art. 109 din Codul penal s-a încetat procesul penal dat, din motivul împăcării părților.

S-a revocat măsura preventivă – liberarea provizorie sub control judiciar, aplicată în privința inculpatului Oprea Dumitru.

Cotenco Marcel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal şi i-a fost stabilită pedeapsă, prin prisma prevederilor art. 364^1 Cod de procedură penală şi art. 80^1 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a menținut măsura preventivă – arestarea preventivă, aplicată în privința inculpatului Cotenco Marcel, în vederea asigurării executării sentinței și până când sentința va deveni definitivă.

Termenul executării pedepsei s-a socotit din 26.05.2025, cu includerea în termenul dat, perioada aflării lui Cotenco Marcel în arestul preventiv din 12.03.2025 până la 26.05.2025.

S-a încasat de la Cotenco Marcel în beneficiul părții vătămate Costachi Elea suma de 4550 (patru mii cinci sute cinzeci) lei, cu titlu de acțiune civilă.

Prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delicte.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, inculpatul Cotenco Marcel ***** la 08.03.2025, în jurul orei 05 și 30 min., prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Chitoroagă Vasile și Oprea Dumitru, acționând cu intenție directă, urmărind sustragerea bunurilor altei persoane și împărțind rolurile între ei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea acestora, a sustras din locuința lui Costachi Elena, situată în *****, și însușit următoarele bunuri materiale: o boxă nouă de culoare neagră, pe care era o inscripție cu prima literă mare B şi două litere în preț de 8 000 lei, un telefon mobil de model „SAMSUNG” de culoare neagră, cu husa de culoare neagră care se deschidea în formă de carte la preț de 2 000 lei, un cap de porc la preț de 150 lei şi ficați de la porc la preț de 100 lei, carne de porc care se afla în săculețe de culoare galbenă cu desenul căpșunelor pe săculețe în suma totală de 1 500 lei, 8 sacoșe negre în care se aflau găini şi răţi mute, la preț de 200 lei pentru o pasare în suma totală de 1600 lei, o sticlă de șampanie Cricova la preț 100 lei care se afla lângă congelator, monede de 5 lei MD, în suma totală de 150 lei, un notebook de culoare surie întunecată la preț de 4 000 lei, o cutie din carton pe care era scris Costachi Elena în care se aflau bunuri anume: 5 pachete „Lavazza” de culoare surie la preț de 100 lei pentru un pachet şi din frigider un pachet de „Lavazza” care era început, în suma totală de 600 lei, o sticlă de ulei de măsline cu denumirea în limba italiană la preț de 250 lei, două cutii de dulciuri „Rafaello” la preț de 200 lei pentru cutie în sumă de 400 lei, 4

conserve de peşte (ton) la preţ de 50 lei pentru o conservă în sumă de 200 lei, două pachete cu bomboane italiene de culoare neagră şi cafenie la preţ total de 150 lei, un pachet de biscuiți de culoare alb-albastru şi un pachet de culoare roşie din Italia la preţ de total de 100 lei, 10 ciocolate printre care erau cu denumirea „Milka" la preţ total de 200 lei, o cutie rotundă din metal cu bomboane la preţ de 100 lei, două cutii în formă de butoi cu gume de mestecat denumirea la preţ de 100 lei pentru ambele, o cutie în care se aflau 6 conserve mari cu peşte (ton) la preţ de 400 lei, două cutii câte trei conserve mici de peşte (ton) în cutie în suma totală de 400 lei, un set de cuțite cu mânere de culoare neagră fără cutie la preţ de 500 lei, un set de 12 linguri mari la preţ de 200 lei, un set de 12 furculițe la preţ de 200 lei, un set cu 6 furculițe la preţ de 150 lei, o geantă bărbătească de culoare neagră din materie care era nouă cu prețul pe ea scris de 50 euro în preţ de 1000 lei, o geantă pentru dame de culoare neagră din piele la preţ de 1000 lei, o geantă de culoare neagră din piele la preţ de 1000 lei şi o geantă de culoare galbenă din piele la preţ de 1000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 24 550 lei MD..

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatului Cotenco Marcel întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal - *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, acţiune săvârşită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuinţă*.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Împotriva sentinței a declarat recurs inculpatul Cotenco Marcel, prin care solicită admiterea cererii de recurs, casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea uni noi hotărâri prin care, să fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

Instanța de fond la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei aplicabile inculpatului, nu a luat în calcul faptul că Cotenco Marcel are la întreținere un copil minor și mama, care este pensionară.

Acești factori, consideră că pot constitui un temei de aplicare în privința sa unei pedepse mai blânde.

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursurilor şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 14 noiembrie 2025, procurorul în Procuratura de Circumscripție Nord, Gordilă Alexandru, a înaintat referință pe marginea cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea acesteia, considerând că instanța de fond corect a stabilit măsura de pedeapsă în privința inculpatului, conducându-se de circumstanțele de fapt și de drept.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul inculpatului Cotenco Marcel declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 mai 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10), (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. (11) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364^1 alin. (3) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu (f.d.232, vol. 1).

Respectiv, chestionându-l pe Cotenco Marcel în ce privește faptele imputate prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art.364^1 alin.(4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 08.04.2025 i-a admis cererea contrasemnată de către avocat, reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatei, potrivit regulilor de audiere a martorului (f.d.26-28, vol. 2). Drept urmare, cercetând baza

probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpată, cu includerea ei în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția ei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

Astfel, în raport cu materialul probator administrat pe caz, inculpatul Cotenco Marcel și-a recunoscut integral vinovăția în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii infracțiunii, împrejurările faptei expuse de el coroborând întru tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenții, utilității, pertinenței, veridicității și coroborării reciproce, motivare pe care instanța de recurs o acceptă.

Ținând cont de faptul, că probele verbale și materialele scrise, pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatei, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, Colegiul conchide inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte sentința nu a fost atacată.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul constată, că sentința instanței de fond nu a fost contestată în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, ci în latura pedepsei stabilite de prima instanță.

Dat fiind faptul că, sentința se contestă doar în latura stabilirii pedepsei penale cu închisoare, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat oferit de către instanța de fond, ce este bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, urmare a cărora, nu s-au stabilit circumstanțe, care ar permite aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea cu închisoarea, or, recunoașterea vinovăției, și acceptarea procedurii restrânse de examinare a cauzei, în calitate de circumstanțe atenuante, i-a asigurat reducerea limitelor de pedeapsă în temeiul art. 364^1 alin. (8) Cod de procedură penală, măsura de pedeapsă fiind aleasă în urma individualizării pedepsei care ar atinge scopul reeducării făptuitorului.

Verificând temeinicia solicitării formulate de către recurent în cererea de recurs privitor la pedeapsa aplicată sub formă de închisoare în privința inculpatului, Colegiul penal o consideră neîntemeiată.

În susținerea poziției, Colegiul penal, reține prevederile art. 61 Cod penal, care statuează că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit prevederilor art.75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Reieșind din norma legală, urmează că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

În susținerea poziției de respingere a recursului, Colegiul penal menționează că instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de următoarele:

Inculpatul Cotenco Marcel, a comis infracțiunea care conform dispoziției art. 16 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnată prin: 1) prin sentința

Judecătoriei Soroca, sediul Central din 08.10.2020, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d), art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. art. 42 alin. (2), (3), (5), art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) şi art. 326 alin. (1) Cod penal, în temeiul prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa prin cumul parțial al pedepselor, *sub formă de 5 (cinci) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, sentință menținută fără modificări prin Decizia Curții de Apel Bălți din 24.02.2021*.

Deci, se reține că inculpatul anterior a fost condamnat, inclusiv, pentru comiterea infracțiunilor similare, aceasta fiind a doua ori condamnat și stabilită pedeapsa în privința sa, cu închisoare. Potrivit revendicării (f.d.75, vol. 1) inculpatul a săvârșit din nou infracțiune similară, la mai puțin de un an după ce a ispășit pedeapsa privării de libertate pe un termen de 5 ani.

Din aceste circumstanțe rezultă clar faptul că, inculpatul nu a tras concluziile de rigoare și nu a pășit pe calea corijării, săvârșind în din nou infracțiune cu intenție, fapt ce denotă că corijarea și reeducarea inculpatului poate fi atinsă doar prin aplicarea în privința acestuia a pedepsei cu închisoare, cu executare reală a acesteia, fiind astfel nefondată solicitarea recurentului privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde.

Totodată, instanța de fond corect a reținut ca circumstanță agravantă conform art. 77 Cod penal – *săvârşirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză*, reținând circumstanța atenuantă conform art.76 Cod penal – *recunoaşterea vinovăției*.

Ca urmare, Colegiul penal reține că deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale, instanța a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și art. 75 Cod penal, ce-i determină scopul și criteriile generale de individualizare, corect reținându-i rolul preventiv serios pentru corectarea făptuitorului și restabilirea echității sociale, precum și pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, reieșind din personalitatea inculpatului.

În consecință, instanța de recurs critic apreciază argumentele inculpatului, precum că pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani este prea aspră, fără a indica măsura de pedeapsă care ar fi, în accepțiunea recurentului, o pedeapsă corespunzătoare faptelor comise.

Deci, instanța de fond corect i-a stabilit inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani, prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

Sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal prevede trei măsuri alternative de pedeapsă principală şi anume: a) amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale; sau b) muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore; sau c) închisoare de până la 4 ani.

Aplicând prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, se modifică pentru pedeapsa cu amendă de la limita minimă 487,5 unități convenționale până la limita maximă 1012,5 unități convenționale, munca neremunerată în folosul comunității de la limita minimă de 135 ore până la limita maximă de 180 ore sau *închisoare de la 3 luni la 3 (trei) ani.*

Deci, Colegiul penal conchide că, instanța de fond i-a stabilit corect pedeapsa în privința inculpatului cu închisoare pe un termen de 3 ani, prin prisma art. 80^1 alin. (1) Cod penal pentru comiterea furtului.

La opinia instanței de recurs, pedeapsa este stabilită cu respectarea prevederilor legale, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, și va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

La acest capitol, Colegiul reține că, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Din considerentele expuse, Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită inculpatului Cotenco Marcel de instanța de fond este echitabilă faptei infracționale săvârșită şi în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind de părerea că scopul de corectare şi reeducare a inculpatului în speța dată poate fi atins prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, dar şi va avea ca efect prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât şi a altor persoane.

Respectiv în speță se atestă caracterul proporțional a pedepsei numite în raport cu fapta comisă și personalitatea inculpatului, fapt pentru care în respingerea solicitării recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, Colegiul reține că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art. 80^1 Cod penal, asigurând reducerea limitelor pedepsei penale.

Referitor la solicitarea inculpatului Cotenco Marcel, adresată separat la data de 11 august 2025, de a aplica față de el prevederile art. 385 Cod de procedură penală, din motiv că nu este de acord cu condițiile de detenție și i-au fost încălcate condițiile de detenție care afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 CEDO, Colegiul penal conchide că este una neîntemeiata.

Ca urmare, inculpatul Cotenco Marcel urmează a se adresa în temeiul art.473^2-473^3 Cod de procedură penală cu plângere la judecătorul de instrucție din raza de activitate a instituției penitenciare, unde aceasta se deține referitor la

condițiile de detenție, care afectează grav drepturile condamnatului, dat fiind, că instanța de apel nu este competentă a soluționa respectivele plângeri.

Raportând circumstanțele date la materialele cauzei, instanța de recurs ajunge la concluzia că argumentele invocate în recursul declarat sunt nefondate, iar soluția instanței de fond privind determinarea pedepsei este echitabilă atât persoanei inculpatului, cât și circumstanțelor de fapt și de drept, pentru ce nu este necesar de a interveni într-o sentință legală și întemeiată, din care motive recursul declarat de către inculpatul Cotenco Marcel, urmează a fi respins, iar sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 mai 2025, menținută fără modificări.

Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul inculpatului Cotenco Marcel declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 26 mai 2025, pe cazul penal de condamnare al acestuia în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea acestei sentințe fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.